

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Asan/2/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015201056
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8015201056.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Marty Molnárovej v právnej veci žalobkyňa: MAYSTER CENTRUM SK, s.r.o., Bardejovská 2, Prešov, IČO: 45 588 040, zastúpeného advokátskou kanceláriou: JUDr. Petra Gdovina, Kalininova 675, Humenné, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, Košice o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. OPS/BEZ/2015/4418, O-417/2015 zo dňa 18. septembra 2015 o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/42/2015-51 zo dňa 09. júna 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/42/2015-51 zo dňa 09. júna 2016 potvrdzuje.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom č. k. 4S/42/2015-51 zo dňa 09.06.2016 Krajský súd v Prešove zamietol podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. OPS/BEZ/2015/4418, O-417/2015 zo dňa 18.09.2015, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a potvrdené rozhodnutie Inšpektorátu práce v Košiciach (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. 71/15/O zo dňa 03.07.2015. S uvedeným rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa bola žalobkyňi uložená pokuta 5.000,00 Eur podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní za porušenie povinností vyplývajúcich z § 2 ods. 1 písm. a) bod 4 citovaného zákona (ďalej len „zákon č. 82/2005 Z. z.“ alebo „zákon o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní“), s poukazom na zistenie, že žalobkyňa dňa 26.03.2015 o 15:25 hod. využívala závislú prácu fyzickej osoby S. I., ktorý pre ňu vykonával pomocné práce na stavbe (zvárača), mala s ním založený pracovnoprávny vzťah na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 25.03.2015, ale si podľa § 231 ods. 1 písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov voči sociálnej poisťovni

nesplnila odvodovú povinnosť, čím porušila § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 82/2005 Z. z. Pokuta bola uložená i za porušenie ust. § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. lebo v uvedený deň žalobkyňa využívala závislú prácu aj fyzickej osoby K. Z., ktorý pre žalobkyňu vykonával prácu pomocného robotníka pri montáži električky na stavbe a nemala s ním založený pracovnoprávny vzťah podľa Zákonníka práce.

II.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že Inšpektorát práce Košice vykonal dňa 26.03.2015 o 15:25 hod. u žalobkyne inšpekciu práce podľa § 7 ods. 3 písm. a) a § 7, v nadväznosti na § 13 ods. 2, § 14 ods. 1, 2, 4 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri ktorej zistil nedostatky, ktorými bol porušený zákon o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. O výsledku inšpekcie práce prvostupňový správny orgán spísal dňa 08.04.2015. protokol č. IKO-101-59-1.2/P-A2S-15.

Z predmetného protokolu vyplývalo, že dňa 26.03.2015 v čase o 15:25 hod. MAYSTER CENTRUM SK, s.r.o., Bardejovská 2, 080 06 Prešov, IČO: 45 588 040 využíval závislú prácu fyzickej osoby S. I., K. XX, H., ktorý pre zamestnávateľa vykonával prácu pomocného robotníka (zvárača) na stavbe na ul. C. v H., mal s ním založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu - dohodu o vykonaní práce zo dňa 16.01.2015 (správne má byť 25.03.2015) a nesplnil si oznamovaciu povinnosť podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov pred začiatkom výkonu pracovnej činnosti, teda porušil ust. § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku ďalej uviedol, že inšpektorát práce pri výkone inšpekcie tiež zistil a v protokole uviedol, že žalobca ako zamestnávateľ MAYSTER CENTRUM SK, s.r.o., Bardejovská 2, 080 06 Prešov, IČO: 45 588 040 dňa 26.03.2015 o 15:25 hod. využíval závislú prácu fyzickej osoby K. Z., ul. I. X, H., ktorý pre zamestnávateľa vykonával prácu pomocného robotníka pri montáži električky na stavbe na ul. C. v H. a nemal s ním založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu (zákon č. 311/2001. Z. z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov), teda porušil ust. § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Následne krajský súd zo spisového materiálu zistil, že v administratívnom spise sa nachádza Zmluva o dielo uzavretá medzi žalobkyňou a spoločnosťou BRESKON, s.r.o., podľa ktorej zhotoviteľ BRESKON, s.r.o. vykonával pre objednávateľa MAYSTER CENTRUM SK, s.r.o. pomocné zvaračské práce na stavbe prevádzkovej budovy na adrese C. v H. Zo zmluvy vyplývalo, že zhotoviteľ sa zaviazal vykonať dielo a odovzdať ho objednávateľovi najneskôr do 26.03.2015, ako aj zápisnica o podaní informácií o vysvetlení dôvodu prítomnosti fyzickej osoby na pracovisku, a to K. Z. a S. I..

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že Inšpektorát práce Košice rozhodnutím zo dňa 3. júla 2015 č. 71/15/O uložil pokutu vo výške 5000 Eur podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov za porušenie povinností stanovených predpismi uvedenými v § 2 ods. 1 písm. a) bod 4 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Pokuta bola splatná do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Krajský súd sa vo svojom odôvodnení uviedol, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko bolo pri kontrole u žalobkyne zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania vo vzťahu k zamestnancom S. I. a K. Z..

Konštatoval, že u S. I. inšpektorát práce zistil, že tento vykonával pre žalobkyňu prácu pomocného robotníka (zvárača) na stavbe ul. C. v H., mal s ním uzatvorený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu - dohodu o vykonaní práce zo dňa 15.03.2015 (nesprávne uvedený dátum v odôvodnení rozsudku krajského súdu, správny dátum je 25.03.2015), avšak nespĺnila si oznamovaciu povinnosť podľa osobitného zákona, t. j. podľa § 231 ods. 1 písm. b) bodu 1 Zákona o sociálnom poistení a pred začatím výkonu činnosti tohto zamestnanca neprihlásila ho do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia podľa § 4 ods. 1 na nemocenské poistenie, na dôchodkové poistenie a na poistenie v nezamestnanosti, ale až po začatí výkonu kontroly.

Krajský súd dospel k záveru, že žalobkyňa u S. I., s ktorým mala uzavretú dohodu o pracovnej činnosti zo dňa 25.03.2015, porušila ustanovenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keďže tohto neprihlásila do sociálnej poisťovne pred výkonom práce, ale až 26.03.2015 o 16:10 hod., po tom, čo bola u nej vykonaná inšpekcia.

Krajský súd k námietke žalobkyne uviedol, že tvrdenie žalobkyne, že S. I. u nej vykonával prácu pre spoločnosť BRESKON, s.r.o., s ktorou mala uzavretú zmluvu o dielo neobstoí, nakoľko z dohody o vykonaní práce jednoznačne vyplývalo, že žalobkyňa uzavrela s S. I. dohodu o pracovnej činnosti dňa 25.03.2015, z ktorej vyplýva, že na základe tejto dohody mal začať vykonávať činnosť dňa 26.03.2015. Táto skutočnosť vyplynula aj zo zápisnice o podaní informácie zo dňa 26.03.2015 spísanej o 15:25 hod. s S. I., ktorý uviedol, že u žalobkyne začal pracovať dňa 26.03.2015 o 7:30 hod. a na práci sa so žalobkyňou dohodol. Zároveň z výpisu z registra sociálnej poisťovne vyplývalo, že žalobkyňa prihlásila S. I. do registra sociálnej poisťovne dňa 26.03.2015 o 16:10 hod., čiže po začatí výkonu práce a kontroly.

Krajský súd v Prešove poukázal na obsah administratívneho spisu, zistený skutkový stav, ako i na zápisnicu o podaní informácie o vysvetlení dôvodu prítomnosti fyzickej osoby na pracovisku zo dňa 26.03.2015 spísanej s K. Z. o 15:25 hod., z obsahu ktorej vyplývalo, že tento u žalobkyne pracoval dňa 26.03.2015 od 14:30 hod. ako pomoc pri montáži elektriky na ul. C. v H. a na práci sa dohodol s konateľom žalobkyne. So žalobkyňou nemal uzavretú dohodu.

Krajský súd dospel k záveru, zhodne ako žalovaný, že žalobkyňa u K. Z. porušila ustanovenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov tým, že pre ňu vykonával závislú prácu bez toho, aby mala s ním založený pracovnoprávny vzťah.

Vychádzajúc z uvedeného Krajský súd v Prešove sa stotožňoval so zisteným skutkovým stavom a právnym názorom oboch správnych orgánov, že tvrdenia žalobkyne sú účelové v snahe vyhnúť sa uloženiu pokuty za porušenie povinnosti vyplývajúcej pre ňu zo zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, v znení neskorších predpisov. Výška pokuty bola prvostupňovým správnym orgánom riadne odôvodnená, bola uložená v najnižšej možnej výške a s odôvodnením výšky pokuty sa stotožnil aj žalovaný.

Krajský súd preto žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, pretože žalobkyňa v konaní nebola úspešná a žalovaný zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

III.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa odvolanie, ktorým sa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného Národného inšpektorátu práce č. OPS/BEZ/2015/4418 zo dňa 18.09.2015, ako aj prvostupňového rozhodnutia Inšpektorátu práce Košice č. 71/15/O zo dňa 03.07.2015 a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

Vo svojom odvolaní žalobkyňa uviedla, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za nesprávne a nezákonné, pretože súd neúplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k

nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Uvádza, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a nezrozumiteľné pre nedostatok jeho zdôvodnenia.

Žalobkyňa poukazovala na skutočnosť, že krajský súd záver o nedôvodnosti žaloby oprel výlučne o tvrdenia žalovaného a predovšetkým o zápisnice o podaní informácie spísané dňa 26.03.2015 s S. I. a K. Z.. Tvrdenia žalobkyne a ňou predložené dôkazy sú podľa krajského súdu len účelové v snahe vyhnúť sa uloženiu pokuty za porušenie povinnosti vyplývajúcich pre neho zo zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnaní.

Vo svojom odvolaní žalobkyňa ďalej uvádzala, že počas správneho konania, ako aj v konaní pred krajským súdom tvrdila a listinným dôkazom preukázala, že mala riadne uzavretú zmluvu o dielo s obchodnou spoločnosťou BRESKON, s.r.o., predmetom ktorej bolo vykonávanie pomocných zväračských prác na stavbe prevádzkovej budovy na adrese C. v H.. Rozsah prác bol stanovený na cca 60 hodín, pričom mohol byť operatívne rozšírený podľa potrieb objednávateľa. Dielo malo byť odovzdané najneskôr do 23.06.2015. Tieto pomocné zväračské práce vykonával pre žalobkyňu za firmu BRESKON, s.r.o. pán S. I., avšak nemajú žiadnu vedomosť v akom zmluvnom, resp. pracovnoprávnom vzťahu k tejto firme pán I. bol. Tieto skutočnosti žiadala zistiť výsluchom štatutárneho zástupcu firmy BRESKON, s.r.o., avšak krajský súd návrhu nevyhovel. Pán I. vykonával práce v zmysle uzavretej zmluvy, a to riadne a včas. Ku koncu vykonávania diela sa pán T. A. ako konateľ žalobcu a pán I. dohodli, že tento môže pracovať priamo pre firmu MAYSTER CENTRUM SK, s.r.o. Dňa 25.03.2015 došlo k uzavretiu dohody o pracovnej činnosti s tým, že nástup do práce bude najskôr dňa 26.03.2015 a to potom, ako dôjde k odovzdaniu diela zo strany dodávateľa, t. j. firmy BRESKON, s.r.o. Dielo bolo zo strany dodávateľa odovzdané dňa 26.03.2015 v čase o 18:15 hod. Aj tieto skutočnosti možno preukázať výsluchom konateľa firmy BRESKON, s.r.o. Až do toho momentu vykonával pán I. práce výhradne pre túto spoločnosť a nie pre firmu MAYSTER CENTRUM SK, s.r.o.. Žalobkyňa preto nemohla pochybiť pokiaľ ho prihlásila do Sociálnej poisťovne až o 16:10 hod. dňa 26.03.2015, nakoľko ten začal pre spoločnosť MAYSTER CENTRUM SK, s.r.o. reálne vykonávať prácu až odo dňa 27.03.2015.

Vo svojom odvolaní žalobkyňa uviedla, že pokiaľ ide o pána K. Z.. Tento na uvedenej stavbe nevykonával pre žalobkyňu žiadnu prácu alebo inú závislú činnosť a nevie, že čo ho viedlo k tomu, že do protokolu uviedol, že pracoval na stavbe od 14:30 hod., nakoľko pracoval vo firme NEMEC elektromontáže, s.r.o., ktorá za neho riadne platí odvody a plní si aj ďalšie zákonné povinnosti súvisiace s jeho zamestnávaním. Aj v tomto prípade žalobkyňa žiadala o jeho osobné vypočutie, ktorému krajský súd bezdôvodne nevyhovel. Pán Z. je vzdialený príbuzný konateľa firmy MAYSTER CENTRUM SK, s.r.o. pána T. A. a v daný deň sa pri ňom zastavil a požiadal ho, či by si nemohol zobrať nejaký zvyšný elektroinštalčný materiál, pričom sa spolu rozprávali o elektroinštalácií na uvedenej stavbe.

Podľa žalobkyne nie každá práca alebo iná závislá činnosť fyzickej osoby pre podnikateľský subjekt (bez ohľadu, či ide o právnickú osobu alebo fyzickú osobu vykonávajúcu podnikateľskú činnosť) je zamestnaním, ktoré upravuje Zákonník práce a iné osobitné právne predpisy. Platný Občiansky zákonník upravuje v § 631 a nasl. Zmluvu o dielo, ktorá upravuje prácu, resp. činnosť fyzickej osoby pre inú fyzickú osobu alebo podnikateľský subjekt, spočívajúcu v zhotovení diela za dohodnutú odplatu. Plnením podľa tejto zmluvy vykonáva fyzická osoba pre objednávateľa, ktorým môže byť aj podnikateľský subjekt prácu, resp. činnosť a pritom nemusí byť s objednávatelom v pracovnom pomere ani inom obdobnom pracovnom vzťahu. Právna teória i prax majú doposiaľ rôzne názory, čo všetko môže označiť za dielo. Z ustálenej judikatúry pritom vyplýva, že dielom nemusí byť len hmotne zachytený výsledok nejakej činnosti (napr. postavenie stavby, oprava motoriky a pod.), ale pracovný výsledok môže mať aj podobu imateriálnu (napr. vykonanie prednášky, zaspievane piesne a pod.), pričom môže ísť aj o tzv. pracovné výkony, t. j. vykonanie žatvy, uskutočnenie výlovu rýb z rybníka a podobne.

IV.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne sa v plnom rozsahu stotožnil s rozsudkom Krajského súdu

v Prešove sp. zn. 4S/42/2015-51 zo dňa 09.06.2016, ktorý považoval za vecne správny a zákonný.

V.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, t. j. Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu, že rozsudok krajského súdu ešte nenadobudol právoplatnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 247 ods. 1, 2 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 82/2005 Z. z. účinný v čas kontroly), nelegálna práca je závislá práca, ktorú vykonáva fyzická osoba pre právnickú osobu alebo fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom a nemá s právnickou osobou alebo s fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu.

Napríklad zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, Obchodný zákonník.

Podľa ust. § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 82/2005 Z. z., nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu fyzickej osoby, má s ňou založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu a do začiatku výkonu kontroly nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania nespĺnila povinnosť podľa osobitného predpisu (zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení).

Podľa § 231 ods. 1 písm. b/ bod 1 zákona o sociálnom poistení, zamestnávateľ je povinný prihlásiť do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia zamestnanca podľa § 4 ods. 1 na nemocenské poistenie, na dôchodkové poistenie a na poistenie v nezamestnanosti a zamestnanca podľa § 4 ods. 2, okrem zamestnanca v právnom vzťahu na základe ním určenej dohody o brigádnickej práci študentov podľa § 227a, na dôchodkové poistenie pred vznikom týchto poistení, najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca, odhlásiť zamestnanca najneskôr v deň nasledujúci po zániku týchto poistení okrem zániku povinného nemocenského poistenia a povinného poistenia v nezamestnanosti podľa § 20 ods. 3, zrušiť prihlásenie do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, ak poistný vzťah podľa § 20 nevznikol, a oznámiť zmeny v údajoch uvedených v § 232 ods. 2

písm. a/ až c/.

Podľa § 2a ods. 1 zák. č. 82/2005 Z. z. nelegálne zamestnávanie nie je, ak pre fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom, vykonáva prácu jeho príbuzný v priamom rade, súrodenec alebo manžel, ktorý je dôchodkovo poistený, je poberateľom dôchodku podľa osobitných predpisov alebo je žiakom, alebo študentom do 26 rokov veku.

Podľa § 2a ods. 2 zák. č. 82/2005 Z. z. nelegálna práca nie je práca, ktorú vykonáva pre fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom, príbuzný v priamom rade, súrodenec alebo manžel, ktorý je dôchodkovo poistený, je poberateľom dôchodku podľa osobitných predpisov alebo je žiakom, alebo študentom do 26 rokov veku.

Napríklad zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, Obchodný zákonník.

Zákon č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov. Zákon č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 82/2005 Z. z. právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 2 a 3. Fyzická osoba nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 3.

Podľa § 1 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vykonávania inšpekcie (ďalej len „zákon č. 125/2006 Z. z.“), tento zákon

- a) upravuje inšpekciu práce, ktorej prostredníctvom sa presadzuje ochrana zamestnancov pri práci a výkon štátnej správy v oblasti inšpekcie práce,
- b) vymedzuje pôsobnosť orgánov štátnej správy v oblasti inšpekcie práce a ich pôsobnosť pri výkone dohľadu podľa osobitného predpisu,
- c) ustanovuje práva a povinnosti inšpektora práce a povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby.

Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a) bod 4 zákona č. 125/2006 Z. z., inšpekcia práce je dozor nad dodržiavaním právnych predpisov, ktoré upravujú zákaz nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania.

Podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z. inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania od 2 000 Eur do 200 000 Eur, a ak ide o nelegálne zamestnávanie dvoch a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5 000 Eur.

Podľa § 21 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z. z. v znení neskorších predpisov na konanie podľa § 4 písm. e), § 6 ods. 1 písm. b), d) a e), § 7 ods. 3 písm. d), e), i) a s), ods. 8 písm. b) a ods. 9, § 12 ods. 2 písm. d) až f), § 19 a 20 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Všeobecné predpisy o správnom konaní sa nevzťahujú na vydanie oprávnenia, preukazu, osvedčenia a povolenia podľa tohto zákona. Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov (Zákonník práce) závislá práca je práca vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, v pracovnom čase určenom zamestnávateľom.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 311/2001 Z. z. (účinný od 1. januára 2013) závislá práca môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovnoprávnom vzťahu. Závislá práca nemôže

byť vykonávaná v zmluvnom občianskoprávnom vzťahu alebo v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov.

Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta prvá, ods. 3 OSP).

V súlade s § 245 ods. 2 OSP pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Základným cieľom, resp. poslaním konania v správnom súdnictve je preskúmavať „zákonnosť“ rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmavať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd „nie je súdom skutkovým“, ale súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Rozhodnutie správneho súdu je výsledkom preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Správny súd nie je správnu inštanciou a nerozhoduje vo veci samej.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody .

Najvyšší súd Slovenskej republiky v danej veci rozhodoval o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/42/2015-51 zo dňa 09. júna 2016, ktorým bola zamietnutá žaloba podľa § 250j ods. 1 OSP, pričom v rámci odvolacieho konania najvyšší súd skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vyporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnych podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu sa najvyšší súd stotožnil so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

V danej veci je predmetom preskúmania rozhodnutie žalovaného uvedené vo výroku tohto rozhodnutia o uložení pokuty (sankcie) vo výške 5 000 Eur uloženej žalobkyni za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania v zmysle § 2 ods. 2 písm. a), písm. b) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní vo vzťahu k dvom fyzickým osobám.

Správny orgán konanie žalobkyne posúdil ako protiprávne, nakoľko jej konanie vychádzalo z poznatkov získaných počas výkonu inšpekcie práce, pri ktorom boli zistené 2 porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania, ktoré správny orgán zdokumentoval v protokole o výkone inšpekcie práce č. IKO-101-59-1.2/P-A2S-15 zo dňa 08.04.2015, ktorý prerokoval s konateľom žalobkyne T. A. a ktorý po prerokovaní protokolu uviedol, že „K. je rodinný príslušník“.

Inšpektorát práce Košice vychádzajúc z poznatkov zistených počas výkonu inšpekcie práce začal

správne konanie vo veci uloženia pokuty za správne delikty, za porušenie ust. § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a), písm. b) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní oznámením zo dňa 20.05.2015 (prevzaté konateľom dňa 05.06.2015 na pošte). Žalobkyňa k podkladom pre vydanie správneho rozhodnutia podala písomné vyjadrenie doručené správne orgánu dňa 17.06.2015, v ktorom namietala porušenia zistené na stavbe dňa 26.03.2015.

Z predloženého súdneho spisu najvyšší súd zistil, že rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. k. 71/15/O zo dňa 03.07.2015 bola podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce v znení neskorších predpisov za porušenie povinností v ust. § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní v znení neskorších predpisov, uložená žalobkyni pokuta vo výške 5 000 Eur za porušenie povinnosti, ktoré spočívalo v tom, že dňa 26.03.2015 o 15:25 hod. bola vykonaná kontrola fyzických osôb nachádzajúcich sa na pracovisku kontrolovaného subjektu MAYSTER CENTRUM SK, s.r.o, Bardejovská 2, 080 06, Prešov, Bardejovská 2 - stavba na ul. C. v H., kde pre zamestnávateľa vykonávali závislú prácu: K. Z.,, H. - bez uzavretého pracovnoprávneho vzťahu a S. I., K. XX, H., s ktorým mala uzavretú dohoda o pracovnej činnosti zo dňa 25.03.2015, ale nespĺnila si povinnosť podľa osobitného predpisu.

V prvom prípade bolo kontrolou zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z. z. tým, že právnická osoba využívala závislú prácu fyzickej osoby K. Z., B., H., s ktorým nemala založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu (zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce), a ktorý pracoval dňa 26.03.2015 o 15:25 hod. na stavbe na ul. C. v H., kde pre zamestnávateľa vykonával závislú prácu pomocného robotníka pri montáži elektriny.

V druhom prípade bolo kontrolou zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z. z. tým, že právnická osoba využívala závislú prácu fyzickej osoby S. I., K. XX, H., s ktorým mala uzavretú dohoda o pracovnej činnosti zo dňa 25.03.2015, a ktorý pracoval dňa 26.03.2015 o 15:25 hod. na stavbe na ul. C. v H., kde pre zamestnávateľa vykonával závislú prácu pomocného robotníka (zvárača) ale nespĺnil si oznamovaciu povinnosť voči Sociálnej poisťovne podľa osobitného predpisu, a to ustanovenia § 231 ods. 1 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z.

Podstatnou odvolacou námietkou žalobkyne bol nedostatočne zistený skutkový stav krajskými súdom v súvislosti nelegálnym zamestnávaním S. I., že si nespĺnila oznamovaciu povinnosť voči Sociálnej poisťovni podľa osobitného predpisu pred výkonom jeho pracovnej činnosti, ako i K. Z., ktorý nebol jej zamestnancom v čase výkonu inšpekcie práce dňa 26.03.2015 lebo je to príbuzný konateľa žalobkyne a na stavbe sa iba zastavil v čase kontroly.

Ako vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia, základným účelom inšpekcie práce je kontrola dodržiavania pracovnoprávnych, bezpečnostných a iných súvisiacich právnych predpisov.

Nelegálne zamestnávanie je upravené v zákone č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a samotný pojem nelegálneho zamestnávania je definovaný v ustanovení § 2 tohto zákona. Právnická osoba sa dopúšťa nelegálneho zamestnávania vtedy, ak fyzickú osobu, s ktorou má uzatvorený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer, neprihlásila do registra poisťencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia Sociálnej poisťovne pred vznikom týchto poistení, najneskôr však pred začatím výkonu činnosti zamestnanca.

Najvyšší súd má za to, že nebolo sporné, že žalobkyňa porušila ustanovenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a), písm. b) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a to u S. I., s ktorým mala uzavretú dohodu o pracovnej činnosti zo dňa 25.03.2015, so začiatkom výkonu pracovnej činnosti dňa 26.03.2015, čo potvrdil i sám S. I. do zápisnice o podaní informácie zo dňa 26.03.2015 spísanej o 15:25

hod., že prácu na predmetnej stavbe začal vykonávať v tento deň o 7:30 hod, po dohode s konateľom T. A.. V zápisnici sa S. I. nezmienil o tom, že práce na stavbe vykonáva z poverenia spoločnosti BRESKON, s.r.o. Bratislava, s ktorou má žalobkyňa uzatvorenú zmluvu o dielo, ako to tvrdí žalobkyňa.

Žalobkyňa, spolu s vyjadrením k začatiu správneho konania pre správny delikt, do administratívneho spisu (i do súdneho spisu) doložila v tejto súvislosti zmluvu o dielo uzavretú podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka medzi žalobkyňou ako objednávateľom a BRESKON, s.r.o., so sídlom Klincová 37/B Bratislava, IČO: 36 735 876, ako zhotoviteľom diela na pomocné zväračské práce na stavbe prevádzkovej budovy na adrese C. v H., ktorá je podpísaná objednávateľom i zhotoviteľom a je datovaná dňom 16.06.2015. Žalobkyňa v žalobe uvádza, že dielo malo byť odovzdané do 23.06.2015 a S. pomocné práce na stavbe vykonával za firmu BRESKON, s.r.o. a nemá vedomosť o tom v akom zmluvnom vzťahu bol s firmou. Žalobkyňa však jasne uviedla, že na pracovnej činnosti s S. I. sa dohodla dňa 25.03.2015 so začiatkom výkonu dňa 26.03.2015, čo vyplýva i Dohody o pracovnej činnosti zo dňa 25.03.2015, nachádzajúcej sa v administratívnom spise žalovaného, uzavretej medzi žalobkyňou ako zamestnávateľom a S. I., nar. XX.XX.XXXX ako zamestnancom a podľa čl. I. bod 2 dohody, práca sa začne vykonávať dňa 26.03.2015.

Vzhľadom na vyššie uvedené, pokiaľ ide o námietku žalobkyne, že S. I. v čas začiatku výkonu kontroly nebol jej zamestnancom, a že žalobkyňa nemohla pochybiť pokiaľ ho prihlásila do Sociálnej poisťovne až o 16:10 hod dňa 26.03.2015, nakoľko tento začal pre spoločnosť MAYSTER CENTRUM SK, s.r.o. reálne vykonávať prácu až odo dňa 27.03.2015, túto považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za účelovú a umelo vykonštruovanú, nakoľko tvrdenia žalobkyne v súdnom konaní boli rozporuplné a protichodné s tými, ktoré uvádzal počas trvania inšpekcie práce, ako aj počas nasledovného správneho konania o uložení pokuty, kedy žalobca predložil dohodu o pracovnej činnosti uzavretú so zamestnancom S. I., nar. XX.XX.XXXX a zmluvu o dielo zo dňa 19.06.2015 uzavretú podľa Obchodného zákonníka.

Z hľadiska posudzovania nelegálneho zamestnávania v zmysle § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z. z. v znení účinnom v čase kontroly je podstatné, či si zamestnávateľ splnil svoju povinnosť do dňa začatia kontroly.

Definícia nelegálneho zamestnávania v zmysle § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. bola naplnená aj u K. Z., s ktorým nemala žalobkyňa založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu (zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce), a ktorý pracoval dňa 26.03.2015 o 15:25 hod. na stavbe na ul. C. v H., kde pre zamestnávateľa vykonával závislú prácu pomocného robotníka pri montáži elektriny. Túto skutočnosť potvrdil i sám K. Z. do zápisnice o podaní informácie zo dňa 26.03.2015 spísanej o 15:25 hod., že na stavbe pracuje od 26.03.2015 od 14:30 hod. ako pomoc pri montáži elektriny, po dohode s konateľom T. A. a nemá uzavretú dohodu. K. Z. do zápisnice neuviedol žiadny príbuzenský vzťah ku konateľovi žalobkyne, a ani to, že na predmetnej stavbe pracuje z poverenia firmy NEMEC elektromontážne, s.r.o., ako to tvrdí konateľ žalobkyne, ktorý po prerokovaní protokolu č. IKO-101-59-1.2/P-A2S-15 zo dňa 08.04.2015 iba uviedol, že „K. je rodinný príslušník“. Táto okolnosť však nevyučuje závislú prácu na báze pracovnoprávneho vzťahu v zmysle Zákonníka práce. Konateľ žalobkyne neuviedol stupeň príbuzenského vzťahu a správny orgán nemal dôvod skúmať a posúdiť, či ide o fyzickú osobu, ktorá spĺňa zákonné podmienky príbuzenského vzťahu podľa § 2a ods. 1, ods. 2 zák. č. 82/2005 Z. z., u ktorej výkon práce pre žalobkyňu by nebolo možné posudzovať ako nelegálne zamestnávanie (príbuzný v priamom rade, súrodenec alebo manžel, ktorý je dôchodkovo poistený, je poberateľom dôchodku podľa osobitných predpisov a pod.), ktorá povinnosť mu vyplýva z citovaného zákona, aby jeho konanie nebolo možné posudzovať v rozpore so zákonom ako správny delikt nelegálneho zamestnávania.

Najvyšší súd SR, zhodne so záverom krajského súdu, požiadavku žalobkyňa vykonať v súdnom konaní dokazovanie výsluchom štatutárneho zástupcu firmy BRESKON, s.r.o. na zisťovanie v akom zmluvnom, resp. pracovnoprávnom vzťahu k tejto firme bol pán I. v čase výkonu inšpekcie práce, ako i štatutárneho zástupcu firmy NEMEC elektromontážne, s.r.o. vo vzťahu posúdenia závislej práce K. Z.

pre žalobkyňu považuje za účelovú obranu v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za správny delikt.

V tejto súvislosti Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť a zdôrazniť, že súd v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmava zákonnosť právoplatných správnych rozhodnutí a o to išlo aj v predmetnej veci, tzn. že súdne konanie nepredstavuje „predĺženie“, resp. „pokračovania“ správneho konania aj podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR je v správnom súdnictve nevyhnutné prihliadať na špecifiká vyplývajúce z postavenia a právomoci všeobecných súdov, ktoré nie sú pri preskúvaní postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy súdmi skutkovými, ale súdmi, do právomoci ktorých patrí predovšetkým preskúvanie právnych otázok týkajúcich sa postupu a rozhodnutia tohto orgánu (napr. I. ÚS 217/2015).

Najvyšší súd SR poukazuje tiež na to, že správne delikty právnických osôb sú postihované bez ohľadu na zavinenie (zodpovednosť za výsledok), nakoľko zavinenie nie je pojmovým znakom správneho deliktu právnickej osoby. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/230/2015 zo dňa 25.01.2017). Subjektom deliktu je právnická osoba spôsobilá na protiprávne konanie (tzv. deliktuálna spôsobilosť, ktorá je spojená s jej vznikom a existenciou). Z toho vyplýva záver, že žalobca zodpovedá za porušenie povinnosti založenej na objektívnej zodpovednosti za správny delikt.

Najvyšší súd len na doplnenie dodáva, že pri súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutí a postupu správnych orgánov v oblasti správneho trestania bol už prijatý celý rad judikátov. Otázka zásad vzťahujúcich sa na správne trestanie je veľmi všeobecná a Odporúčanie Rady Európy č. R/91/1 zo dňa 13.02.1991 možno použiť ako legislatívnu pomôcku pre výklad zákona. Pojem správny delikt nie je v slovenskom práve zadaný. Ide o početnú skupinu činov, ktoré majú spoločné, že ide o protiprávne konanie, ktorého znaky sú uvedené v zákone, za ktoré orgán verejnej správy, resp. správny orgán ukladá sankcie ustanovené administratívno-právnou formou.

Z článku 6 ods. 1 Dohovoru vyplýva, že veci priestupkové a taktiež veci správnych deliktov je potrebné považovať v zmysle ustálenej štrasburskej judikatúry za veci, ktoré majú charakter konania o trestnom obvinení. Vo všetkých veciach, ktoré je možné subsumovať pod pojem "veci trestného charakteru", musí mať osoba, proti ktorej sa vedie konanie, možnosť domôcť sa práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 Dohovoru. Správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správnym orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie).

V preskúvanom prípade odvolací súd dospel k záveru, že skutkovú podstatu administratívneho deliktu porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania žalobkyňa naplnila, keď preukázateľne zamestnávala zamestnanca, ktorého pred výkonom práce neprihlásila do príslušného registra sociálnej poisťovne s poukazom na § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z., resp. využívala závislú prácu fyzickej osoby, s ktorou nemala založený pracovnoprávny vzťah podľa Zákonníka práce. V rozhodnutí žalovaného a prvostupňového správneho orgánu je dostatočne vymedzená skutková veta konkrétneho deliktuálneho konania žalobkyne, ktorá naplní skutkovú podstatu dvoch správnych deliktov, ktorých sa žalobkyňa porušením zákonnej povinnosti dopustila.

Odvoláciu námietku žalobkyne, ktorou spochybňovala vecnú správnosť rozsudku krajského súdu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a tvrdila, že napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím je nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť, odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu neakceptoval. V tomto smere odvolací súd poukazuje na podrobné zdôvodnenie k tejto žalobnej námietke, ktorá je súčasne aj odvolacou námietkou, v rozsudku krajského súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje a v plnej miere na dôvody rozsudku krajského súdu poukazuje. Navyiac zdôrazňuje, že v prvostupňovom rozhodnutí v jeho výrokovej časti je uvedené zákonné ustanovenie, ktorého porušenia sa žalobca dopustil (§ 3 ods. 2, § 2 ods. 2 písm. a), písm. b) zákona č. 82/2005 Z. z.), v skutkovej vete sú identifikovaní zamestnanci žalobkyne ako i časové obdobie, v ktorom vykonávali prácu u žalobkyne, sú identifikované

právne úkony - dohoda o pracovnej činnosti, na základe ktorej s S. I. bol založený pracovnoprávny vzťah, uvedená právna úprava ustanovenia § 231 ods. 1 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. ktorú žalobkyňa porušila a toto ustanovenie žalovaný a prvostupňový správny orgán v dôvodoch rozhodnutia cituje (obe rozhodnutia tvoria jeden celok), vrátane krajského súdu a poukazujú na jeho porušenie zo strany žalobkyne, vrátane nelegálneho zamestnávania K. Z., s ktorým žalobkyňa nemala uzavretý pracovnoprávny vzťah.

V zmysle § 3 ods. 2 citovaného zákona pritom platí zákaz nelegálneho zamestnávania podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona, za porušenie ktorej inšpektorát práce má povinnosť uložiť pokutu podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z. najmenej vo výške 5 000,00 Eur. Pretože výška pokuty bola uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby, zákonná úprava neumožnila ani najvyššiemu súdu zrušenie napadnutého rozhodnutia z dôvodu neprimerane vysokej výšky uloženej sankcie, prípadne použitia moderačného oprávnenia na zníženie uvedenej pokuty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v danom prípade boli splnené všetky hmotnoprávne podmienky na naplnenie skutkovej podstaty iného správneho deliktu ustanoveným v § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z. Žalobkyňa porušila zákaz nelegálneho zamestnávania v dvoch prípadoch, za čo jej bola uložená pokuta vo výške 5 000,00 Eur, v súlade so zákonom. Zároveň spĺňa aj požiadavku preventívneho pôsobenia na zamestnávateľa na dodržiavanie zákonných povinností.

Odôvodneniu rozsudku krajského súdu nechýba presvedčivosť požadovaná zákonom (§ 157 ods. 2 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a jeho úvahu a právne posúdenie považoval súd za logické, ktoré nevybočili z medzí a hraníc stanovených zákonom. Rozhodnutie žalovaného posúdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súladné so zákonom a preto sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného zamietol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky je toho názoru, že záver krajského súdu, ktorý urobil vo svojom rozhodnutí, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade s i hmotnoprávnymi ustanoveniami vyššie citovaných zákonov. Najvyšší súd nezistil, že by žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného trpelo takými vadami, ku ktorým by musel prihliadnuť. Nezistil ani dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnou citáciou dotknutých právnych predpisov uvedených v rozhodnutí žalovaného, ktoré je predmetom súdneho prieskumu, preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 a § 246c ods. 1 prvá veta OSP potvrdil.

O náhrade trov rozhodol najvyšší súd v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1, § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 OSP tak, že žalobkyni, ktorá nebola ani v odvolacom súdnom preskúmovacom konaní úspešná, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.